

Spjorræderi, i hvilket man samler de groveste Arter af de forskjellige Statsforbrydelser, og hvor man derfor kunde ledes til den Formening, at man ikke tog det synderlig strengt med Forbrydernes logiske Indhold, og det gjør i saa Henseende ei heller nogen Forskjel, om Landets Forfatning er absolutistisk eller constitutionel, medens det uægtelig synes, som om den constitutionelle Statsforms Opsættelse af Kongemagten og Kongens Stilling i Staten giver ny Grund til i saadanne Attentater at see Angreb paa Statsforfatningen og Thronfølgen. Det er ligeledes en Følge af denne Betragtning, at der ei heller i fremmede Straffelove, saaledes som i Lovudkastets § 70, bliver Tale om at sammenstille saadanne Attentater mod Kongen, der, hvis de lykkes, vilde medføre et Thronskifte eller i ethvert Fald en midlertidig Standsning af den høieste Statsmagts Udøvelse, med beslagte Angreb paa Dronningen eller andre Medlemmer af Kongehuset. Der vilde snarest kunne være Spørgsmaal om en saadan Sammenstilling med Hensyn til Thronfølgeren eller anden arveberettiget Prinds, men om et Brud paa undersaatlig Trofskab kan der dog i disse Forhold ikke være Spørgsmaal, og det er derfor vistnok i sin Orden, at betragte slike Angreb paa Kongen, som Angreb paa Forfatningen.

Ligesom nu Lovudkastet i det Hele ved Fremstillingen af Statsforbrydelserne har lagt den Behandlingsmaade til Grund, som maa siges at have Medhold i Sagens Natur og Europæisk Ret, saaledes skjønner Udvalget ikke bedre, end at det ogsaa bør see i den her omhandlede Retning, og stiller derfor Forslag om, at de nævnte Attentater mod Kongen blive udsøndrede af 9de Capitel og sættes i Forbindelse med de i § 86 i 11te Capitel omhandlede Forbrydelser mod Statsforfatningen. Det 9de Capitel vil da komme til at omfatte de Forbrydelser hvor Hovedsynspunktet er Krænkelser af den Erbhødighed, som skyldes de ophøiede Personligheder. Iblant disse vilde naturligviis saadanne Forgriberer imod Kongens Person, der ikke kunne siges at indeholde noget Angreb paa Statsforfatningen, saadelsom Forhaanelser og Trusler, vedblivende finde deres Plads, (§§ 71—73), og det er atter her forekommet

Udvalget, at der endog turde være Anledning til, hvad der ligeledes har Medhold i fremmed Lovgivning, i saa Henseende særligt at udhæve Kongens Person, saa at Fornærmelse imod ham stilles et Trin høiere i Strafferækken, end beslagtet Fornærmelse imod andre Medlemmer af Kongehuset.

Maatte disse Betragtninger vinde Tingets Bifald, bortfalder dermed Grunden til at forlade den naturlige og sædvanlige Ordning af Statsforbrydelserne, hvorefter Lands- og Statsforræderiet stilles foran Majestatsforbrydelserne, og Udvalget foreslaaer i Overensstemmelse hermed en Omordning af Capitelne, saaledes at det nuværende 9de Capitel sættes efter det 10de og 11te. Det synes derhos naturligt i det Capitel, der omhandler Angreb paa Kongehuset, at optage saadanne Forgriberer paa de lovgivende Forsamlinger, Statsraadet og de høieste Domstole, der ikke tilsigte en Kuldkastelse af Forfatningen, men indeholde en Krænkelser af den Erbhødighed, som Landets Borgere ere pligtige at vise dem, og saaledes at lade Lovudkastets § 89 (jfr. § 88) udgaae af Capitlet om Forbrydelser imod Statsforfatningen. Udvalget har i lige Maade antaget, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at fremstille de saakaldte Forbrydelser imod fremmede venstabelige Magter i et særligt Capitel. Naar Lovene belægge Forbrydelser af denne Natur med særegne Straffe, slyder dette formeentlig ikke af en særlig Forpligtelse for Staten til at værne om den fremmede Regent eller hans Gesandt, men af et skjønsonomt Hensyn til dens eget Lard og Sikkerhed, til den Vigtighed, det har for et Folk at vedligeholde venstabelig Forbindelse med andre, og til de Ulemper og den Fare, som det vilde kunne medføre for Staten, om den nægte den fremmede Regjering Bistydelse og Opreisning. Synspunktet for den rette Bedømmelse af disse Forholds Strafbarhed er saaledes det samme som det, der lader andre Forbrydelser imod Statens Sikkerhed og Selvstændighed indtage en saa fremragende Plads, og Udvalget foreslaaer derfor, at Bestemmelserne i det 12te Capitel udgaae som særligt Capitel og optages i det 10de.

I Overensstemmelse hermed skal Udvalget fremsætte sine Bemærkninger og Endringer til